

Jankovu ženu na desku kladú
a t. d.

Jankovu ženu do truhly kladú
a t. d.

Jankovu ženu na máry kladú
a t. d.

Jankovu ženu na cinter nésú
a t. d.

Jankovu ženu do hrobu kladú
a t. d.

Janková žena v hrobe složená
už í Janko verí;
z Bohem, Kačenko, srdenko moje,
už cja šecko boří.

Jankovu ženu už zahrňajú
už í Janko verí,
z Bohem, Kačenko, moje srdenko,
už cja šecko boří.*)

* R. 1880. pobí kopaničár Viškovecký svou nedobrou ženu, třetí den mu zemřela a když už v hrobě ležela pravil: Něžahrabávajcě jej, šak ona ešče staně. Složili o něm tuto píseň.